

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Ladislava Hejtmánka a soudkyně JUDr. Hany Kadaňové, Ph.D. a JUDr. Naděždy Treschlové ve věci

žalobce: **Detrans s. r. o.**
sídlem Jelenia 1, 811 05 Bratislava – Staré Město, Slovenská republika
zastoupena JUDr. Janem Burešem, Ph. D., advokátem
sídlem Václavské náměstí 807/64, 110 00 Praha 1

proti

žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**
sídlem Masarykova 427/31, 602 00 Brno

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 14. 6. 2024, č.j. 19310/24/5100-41453-713295

t a k t o :

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Identifikace projednávané věci

1. Žalobce se žalobou došlou Městskému soudu v Praze dne 19. 8. 2024 domáhal zrušení rozhodnutí uvedeného v záhlaví tohoto rozsudku (dále jen „napadené rozhodnutí“), kterým žalované Odvolací finanční ředitelství (dále jen „žalovaný“, kterým je obecně nazýván i správní orgán 1. stupně, nemá-li rozlišení význam pro kontext odůvodnění) zamítl žalobcova

Shodu s prvopisem potvrzuje X. X.

odvolání proti celkem šesti rozhodnutím Finančního úřadu pro hlavní město Prahu, Územního pracoviště pro Prahu 1 (dále jen „správní orgán 1. stupně“ nebo „správce daně“) ze dne 8. 4. 2022 č.j. 2998839/22/2001-80541-110699, ze dne 8. 4. 2022 č.j. 3007384/22/2001-80541-110699, ze dne 24. 5. 2022 č.j. 4906461/22/2001-80541-110699, ze dne 21. 6. 2022 č.j. 5597936/22/2001-80541-110699, ze dne 14. 7. 2022 č.j. 6010014/22/2001-80541-110699 a ze dne 12. 10. 2022 č.j. 7894984/22/2001-80543-109497 (dále též společně „prvostupňová rozhodnutí“).

2. Prvostupňovými rozhodnutími byly žalobci stanoveny k náhradě hotové výdaje, které vznikly správnímu orgánu 1. stupně jakožto správci daně při provádění daňové exekuce nařízené exekučním příkazem č.j. 1841479/22/2001-80541-110699 ze dne 10. 3. 2022. Konkrétněji prvostupňová rozhodnutí stanoví výši hotových výdajů na částku 20.882,42 Kč za hangárování vrtulníku za období od 18. 3. 2022 do 30. 6. 2022 (rozhodnutí ze dne 8. 4. 2022, č. j. 2998839/22/2001-80541-110699), na částku 15.004 Kč za náklady související s přeletem vrtulníku (rozhodnutí ze dne 8. 4. 2022, č. j. 3007384/22/2001-80541-110699), na částku 20.211 Kč za náklady spojené s vyhotovením znaleckého posudku k vrtulníku (rozhodnutí ze dne 24. 5. 2022, č. j. 4906461/22/2001-80541-110699), na částku 24.986,50 Kč za náklady spojené s provedením konzervace vrtulníku (rozhodnutí ze dne 21. 6. 2022, č. j. 5597936/22/2001-80541-110699) na částku 18.900,20 Kč za hangárování vrtulníku za 3. kvartál roku 2022 (rozhodnutí ze dne 14. 7. 2022, č. j. 6010014/22/2001-80541-110699) a na částku 18.150 Kč za hangárování vrtulníku za 4. kvartál roku 2022 (rozhodnutí ze dne 12. 10. 2022, č. j. 7894984/22/2001-80543-109497).

Obsah žaloby

3. Žalobce po rekapitulaci procesní situace namítal, že prvostupňová rozhodnutí i napadené rozhodnutí jsou nezákonná zejména v důsledku nesprávného skutkového a právního posouzení a nesprávného postupu správních orgánů v průběhu řízení vedoucího k vydání všech rozhodnutí.
4. V prvním žalobním bodu žalobce namítal, že exekuce byla prováděna neoprávněně, nebylo tedy namísto ukládat žalobci povinnost náhrady nákladů s ní souvisejících. Neoprávněnost exekuce spatřoval v tom, že po dlouhou dobu vůbec nebyl informován ani o nařízené daňové exekuci, ani o probíhající dražbě vrtulníku CABRI G2, výrobního čísla 1251, poznávací značky OK-WRW, rok výroby 2020 (dále jen „vrtulník“). Až do 9. 11. 2022 mu nebyly doručeny žádné listiny, nebyl o věci nijak informován, nebylo mu umožněno uplatnění práv v řízení. Žalovaný od počátku vedení daňové exekuce proti žalobci rezignoval na řádné doručování písemností, nebral ohledy na skutečnost, že žalobce je zahraniční právnickou osobou, stejně tak i statutární orgán žalobce. Žalovaný až do listopadu 2022 zasílal žalobci prostřednictvím provozovatele poštovních služeb toliko listinné zásilky bez řádného poučení, a to opakovaně i poté, co se mu jako nedoručitelné vrátily písemnosti dříve zaslané. Skutečnost, že se žalobci v předmětné věci nedaří doručovat, nebyla žalovaným zohledněna, naopak dál pokračoval v tomto způsobu doručování, ačkoli věděl, resp. musel předpokládat, že doručování nebude úspěšné. Žalobce rovněž upozorňoval a doložil, že byl od 12. 1. 2021 zastupován zmocněncem, o čemž byl přinejmenším slovenský správce daně informován, tedy jistě byl srozuměn i český správce daně. V důsledku vadného doručování došlo k vydání nezákonných rozhodnutí, včetně rozhodnutí o udělení příklepu v elektronické dražbě movité věci č.j. 8165243/22/ 2001-80543-109497 ze dne 27. 10. 2022. Pokud by byl postup žalovaného řádný, náklady exekuce, které byly stanoveny k úhradě prvostupňovými rozhodnutími, by vůbec nemusely vzniknout, anebo by vznikly v podstatně nižší výši.

Shodu s prvopisem potvrzuje X. X.

Žalobce nesouhlasí, že dle žalovaného nemá vadné doručování vliv na okamžik zahájení daňové exekuce ani na zákonnost exekuce jako takové, a nezpůsobuje nezákonnost prvostupňových rozhodnutí. Naopak, jedná se o neoprávněně a nezákonně prováděnou daňovou exekuci od samého počátku. Žalobce k tomu odkázal na odbornou literaturu k ust. § 182 zákona č. 280/2009 Sb., daňového řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „daňový řád“) a citoval z ní.

5. V druhém žalobním bodu žalobce namítal, že exekuce byla vedena bez náležitého souhlasu orgánů činných v trestním řízení. Ten byl přitom nezbytný, neboť vrtulník byl dříve zajištěn v rámci probíhajícího řízení trestního. Usnesením Krajského ředitelství policie Zlínského kraje, SKPV, Odboru hospodářské kriminality, ze dne 22. 11. 2021 č.j. KRPZ-38686-1304/TČ-2019-150081-LTR bylo rozhodnuto o zajištění vrtulníku podle § 79a odst. 1 trestního řádu (dále jen „usnesení o zajištění“). Žalovaný však přistupoval ke zpeněžování zajištěného vrtulníku za účelem vymáhání podstatně větší pohledávky, než byl udělen souhlas ze strany orgánů činných v trestním řízení; souhlas byl udělen pouze do celkové výše 698.671,44 Kč, jak vyplývá z přípisu Krajského státního zastupitelství v Brně – pobočka ve Zlíně č.j. 3 KZV 37/2021-319 ze dne 4. 3. 2022. Žalovaný vědomě překračoval souhlas udělený orgány činným v trestním řízení a se zajištěnou věcí tak nakládal nezákonným způsobem. Nadto si byl svého pochybení zřejmě vědom, žádal proto dodatečně (ex post) uvedené státní zastupitelství o souhlas s tímto postupem. Žalobce má za nespravedlivé, aby v důsledku nezákonného postupu žalovaného byly žalobci ukládány další povinnosti spočívající v úhradě nákladů nezákonné exekuce.
6. Ve třetím žalobním bodu žalobce namítal, že daňová exekuce, v rámci níž byly žalobci uloženy k úhradě hotové výdaje, byla zcela zastavena, a to rozhodnutím o zastavení daňové exekuce č.j. 7908895/23/2001-80541-051251 ze dne 12. 10. 2023, uložení povinnosti náhrady nákladů exekuce tedy není namístě.
7. Dle žalobce není relevantní, že k zastavení došlo z důvodu § 181 odst. 2 písm. b) daňového řádu, k tomu odkázal rozsudek Krajského soudu v Ústí nad Labem č.j. 15 Af 7/2018-38 ze dne 4. 11. 2020 a citoval z něj. Uvedl, že v jeho případě došlo v principu k obdobné jako rozsudkem řešené situaci, kdy žalovaný přistoupil k zastavení exekuce vedené na základě předchozího exekučního příkazu z důvodu, že dne 15. 9. 2023 obdržel sdělení dožadujícího orgánu Slovenské republiky o zpětvzetí žádosti o mezinárodní pomoc při vymáhání pohledávky. Důvodem tohoto zpětvzetí byla ztráta účinnosti předběžného opatření uloženého rozhodnutím č. 102340184/2021 ze dne 22. 11. 2021 ve výši 14.200 EUR a rozhodnutím č. 102340184/2021 ze dne 22. 11. 2021 ve výši 14.420 EUR. Titulem vedeného exekučního řízení proti žalobci přitom bylo právě dožádání orgánu Slovenské republiky, a to na základě dvou předběžných opatření, která ale později pozbyla účinnosti, v důsledku čehož pozbylo důvodnosti (legitimity) i exekuční řízení vedené proti žalobci na jejich základě. Za této situace má žalobce za nespravedlivé, aby náklady exekuce nedůvodně vedené proti žalobci šly k jeho tíži.
8. Ve čtvrtém žalobním bodu žalobce namítal, že mu nenáleží a ani v době vydání rozhodnutí o výši hotových výdajů nenáleželo vlastnické právo k vrtulníku. To náleží společnosti BARESJA TRT TECHNOLOGY s.r.o. (dříve BARESJA s.r.o.) na základě kupní smlouvy uzavřené s žalobcem dne 3. 5. 2021 a předávacího protokolu ze dne 30. 10. 2021. Dle žalobce není rozhodné, že v příslušném českém registru dosud nedošlo k administrativnímu přepisu vlastnictví k vrtulníku, rozhodné je, že vlastnické právo z hlediska hmotněprávního na nového vlastníka již přešlo. Rozhodným právem pro předmětnou kupní smlouvu je

Shodu s prvopisem potvrzuje X. X.

slovenské právo, společnost BARESJA TRT TECHNOLOGY s.r.o. dokonce v této souvislosti podala proti žalobci určovací žalobu, věc je vedena u Městského soudu Bratislava III pod sp. zn. 70Cb/47/2023. Nadto Společnost BARESJA TRT TECHNOLOGY s.r.o. se sama vůči správci daně domáhá vyloučení vrtulníku z exekuce.

9. V pátém žalobním bodu žalobce namítal, že stanovená výše hotových výdajů je nepřiměřená. Žalobce v minulosti získal emailovou komunikaci mezi jednatelem společnosti BARESJA TRT TECHNOLOGY s.r.o. a jednatelem společnosti LION Helicopters s.r.o., ze které jednoznačně vyplývá, že uvedená společnost je schopna zajistit hangárování předmětného vrtulníku za cenu 3.000 Kč plus DPH měsíčně (tedy cenu ve výši 3/5 ceny hrazené žalovaným), ale i nezbytné servisní úkony, které zaručí, aby předmětný vrtulník nebyl znehodnocen či poškozen zanedbanou údržbou.
10. Žalobce navrhl, aby soud napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení. Spolu se zrušením napadeného rozhodnutí navrhl zrušení rozhodnutí prvostupňových.

Vyjádření žalovaného

11. Žalovaný s podanou žalobou nesouhlasil a navrhl její zamítnutí. Vzhledem k podobnosti žalobních námitek uplatněných v prvním a druhém žalobním bodu s námitkami vznesenými v odvolání žalovaný odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí a věcně se k nim vyjádřil stejně jako v napadeném rozhodnutí.
12. K třetímu žalobnímu bodu žalovaný uvedl, že přistoupil k zastavení exekuce vedené na základě exekučního příkazu z důvodu, že dne 15. 9. 2023 obdržel sdělení dožadujícího orgánu Slovenské republiky o zpětvzetí žádosti o mezinárodní pomoc při vymáhání pohledávky. Důvodem tohoto zpětvzetí bylo pozbytí účinnosti předběžného opatření uloženého rozhodnutím č. 102340184/2021 ze dne 22. 11. 2021 ve výši 14.200 EUR. Daňová exekuce tak byla zastavena rozhodnutím správce daně o zastavení daňové exekuce podle § 181 odst. 2 písm. b) daňového řádu, neboť odpadl důvod, pro který byla nařízena. Žalovaný má za to, že tato situace je však odlišná od případu posuzovaného Krajským soudem v Ústí nad Labem v žalobcem odkazovaném rozsudku, kde se jednalo o neoprávněné vedení exekuce. Krajský soud rozhodl o nutnosti považovat exekuční řízení vedené k vymožení nedoplatku pokuty uložené následně zrušeným blokem za neoprávněné ve smyslu § 182 odst. 1 daňového řádu z důvodu nutnosti přihlídnout k principům ovládajícím ukládání trestů ve správním trestání. V žalobou napadeném případě však bylo důvodem pro vydání exekučního příkazu vymáhání daňových nedoplatků, které na rozdíl od pokuty uložené v blokovém řízení nemají povahu sankce.
13. Ke čtvrtému žalobnímu bodu žalovaný odkázal na § 5b odst. 1 zákona č. 49/1997 Sb., o civilním letectví, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o civilním letectví“), dle něž převod vlastnictví k letadlu zapsanému do leteckého rejstříku nabývá účinnosti dnem zápisu do leteckého rejstříku. Žalovaný v rejstříku ověřil, komu náleží vlastnické právo k vrtulníku, přičemž dne 21. 1. 2022 obdržel od Úřadu pro civilní letectví sdělení, že vlastníkem vrtulníku je od 3. 3. 2021 žalobce. Skutečnost, že žalobce s jinou společností uzavřel dne 3. 5. 2021 kupní smlouvu, není pro určení vlastnického práva k předmětnému vrtulníku relevantní. Ani probíhající soudní řízení o určení vlastnictví k vrtulníku na tom nemůže nic změnit. Orgány finanční správy jsou vázány určitými lhůtami, ve kterých musí učinit rozhodnutí ve věci samé. S vydáním rozhodnutí tak nelze vyčkávat do doby, než příslušný orgán rozhodne o určení vlastnictví k věci. Vzhledem k tomu, že v leteckém

Shodu s prvopisem potvrzuje X. X.

rejstříku byl jako vlastník v době zahájení exekučního řízení uveden žalobce a žalobce do dnešního dne neprokázal, že není, příp. v době vydání exekučního příkazu nebyl, vlastníkem předmětného vrtulníku, považuje žalovaný uvedenou námitku žalobce za bezpředmětnou. K námitce rozhodného práva žalovaný uvedl, že zákon o civilním letectví bude v daném případě nutné aplikovat i přesto, že si žalobce a společnost BARESJA určili v kupní smlouvě jako rozhodné právo slovenské právo. K tomu odkázal na čl. II odst. 2 Úmluvy o mezinárodním uznávání práv k letadlům, Ženeva, 19. 6. 1948, č. 254/1998 Sb. (dále jen „Úmluva“) a objasnil účinky zápisu majetkového práva k letadlu a předeštel své stanovisko k rozhodnému právu.

14. K pátému žalobnímu bodu žalovaný na základě vlastní úřední činnosti objasnil, že tuto námitku žalobce uplatnil v odvolání proti jiným rozhodnutím správce daně, a to rozhodnutím o výši hotových výdajů ze dne 26. 9. 2023, č.j. 7755773/23/2001-80541-051251 a č.j. 7755912/23/2001-80541-051251. V rámci uvedeného odvolacího řízení žalovaný seznámil žalobce s úředním záznamem ze dne 11. 3. 2022, č.j. 1872048/22/2001-80541-1106991, o výběru společností, které budou zajišťovat úkony spojené s přeletem, uskladněním a následnou konzervací zajištěného vrtulníku. Z tohoto úředního záznamu vyplývá, že správce daně zvolil pro hangárování vrtulníku společnost Blue Sky Service s.r.o., která nabídla druhou nejnižší cenu, a to v částce 5.000 Kč za měsíc. Nejnižší nabídku učinila pouze společnost LOM PRAHA s.p. v částce 4.500 Kč měsíčně. Žalovaný si je vědom povinnosti správce daně postupovat v daňovém řízení hospodárně, nicméně správce daně se nemůže při výběru poskytovatele služby řídit pouze nejnižší nabízenou cenou, a vybral nabídku nejvhodnější s přihlédnutím k okolnostem daného případu. Vzal v úvahu i např. nutnost zajištění kvalifikovaného pilota k přeletu, vyřízení povolení k přeletu, či pojištění. Zvolil tak společnost, jejíž hangár se nachází na stejném letišti, na kterém byl do té doby daný vrtulník uskladněn Policíí ČR. Nebylo tak třeba započítat náklady spojené s přeletem vrtulníku. Žalovaný tak při výběru společnosti poskytující tuto službu jednal hospodárně a že výše hotových výdajů je přiměřená, když přihlédl i k zásadě rychlosti řízení. Žalovaný doplnil, že oslovil i v žalobě zmíněnou společnost LION Helicopters s.r.o., která mu ovšem nabídla uskladnění vrtulníku za cenu výrazně vyšší od cen nabízených ostatními společnostmi (220.000 Kč ročně). A i v případě, kdy by žalovaný v době rozhodování o volbě společnosti měl k dispozici nabídku předeštelou žalobcem, stále by bylo nutné zvážit zvýšené administrativní, časové, ale především i finanční náklady spojené s přeletem na jiné letiště.

Posouzení věci Městským soudem v Praze

15. Městský soud v Praze přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí v rozsahu uplatněných žalobních bodů, jimiž je vázán (§ 75 odst. 2 věta první zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů – dále jen „s. ř. s.“), a vycházel přitom ze skutkového i právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.).
16. O žalobě soud rozhodl v souladu s ust. § 51 odst. 1 s. ř. s. bez jednání, neboť účastníci řízení na nařízení jednání netrvali. Jednání nebylo třeba nařizovat ani za účelem dokazování, jelikož soud nepokládal za potřebné provádět důkazy na rámec toho, co plyne ze správního spisu.
17. Podrobněji k tomu soud uvádí, že neprovedl žalobcem navržené důkazy, jimiž byly, kromě listin založených ve správním spisu, *Kupní smlouva uzavřená mezi BARESJA TRT*

Shodu s prvopisem potvrzuje X. X.

TECHNOLOGY s.r.o. a žalobcem dne 3. 5. 2021, Předávací protokol ze dne 30. 10. 2021, Daňový doklad – faktura č. 069-2021 k úhradě kupní ceny za vrtulník, Žaloba podaná k Městskému soudu Bratislava III společností BARESJA TRT TECHNOLOGY s.r.o., Kontrolní hlášení spol. BARESJA TRT TECHNOLOGY s.r.o. za měsíc říjen 2021, usnesení o zajištění, rozhodnutí Správce daně o zastavení exekuce č.j. 7908895/23/2001-80541-051251 ze dne 12. října 2023. Soud dospěl k závěru, že tvrzení, která žalobce těmito listinami navrhuje prokázat, nejsou takové povahy, aby bylo třeba je důkazně ověřit, nadto ani nejsou mezi účastníky řízení sporná. Soud má za to, že skutkový stav věci byl náležitě zjištěn již na základě důkazů provedených správními orgány v průběhu správního řízení a zdokumentovaných ve správním spise. K tomu je nutno dodat, že při přezkoumání napadeného rozhodnutí soud nutně vycházel z obsahu správního spisu, neboť jeho povinností bylo mj. posoudit, zda skutkový stav, který vzal správní orgán za základ napadeného rozhodnutí, je se správním spisem v souladu a zda v něm má oporu (ust. § 76 odst. 1 písm. b) s. ř. s.). Pro úplnost pak městský soud uvádí, že žalobce v žalobě navrhl i provedení jiných než v tomto odstavci zmíněných listinných důkazů, nicméně městský soud ověřil, že předmětné listiny navržené žalobcem k důkazům jsou součástí správního spisu, tudíž nejsou předmětem dokazování při jednání před soudem.

18. O podané žalobě uvážil soud takto.

19. Městský soud v Praze na tomto místě považuje za vhodné uvést, že otázky, které se dotýkají posuzovaného případu, byly v nedávné době řešeny ve skutkově obdobné věci, mezi týmiž účastníky řízení, projednávané u městského soudu pod sp.zn. 9 Af 9/2024. Devátý senát městského soudu přitom v rozsudku ze dne 30. 1. 2025 č.j. 9 Af 9/2024-41 vysvětlil důvody, pro které shledal nedůvodnými žalobcovy námitky poukazující na nezákonnost napadeného rozhodnutí a postupu žalovaného při stanovení náhrady hotových výdajů, které vznikly správnímu orgánu 1. stupně jakožto správci daně při provádění daňové exekuce. Šestý senát se se závěry vyslovenými v odkazovaném rozhodnutí ze dne 30. 1. 2025 č.j. 9 Af 9/2024-41 zcela ztotožňuje a neshledává důvodu se od něj odchýlit, proto z odkazovaného rozsudku do značné míry při odůvodnění projednávané věci vychází.

20. Předně soud uvádí, že rozsah přezkumu žalobou napadeného správního rozhodnutí je vymezen žalobními body, jimiž žalobce konkretizuje svá tvrzení ve vztahu k namítanému porušení zákona. Z tohoto důvodu obsah a kvalita žaloby předurčuje obsah a kvalitu rozhodnutí soudu (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 7. 2013, č.j. 9 Afs 35/2012-42). Z ustálené rozhodovací praxe správních soudů dále vyplývá, že se na rozhodnutí správních orgánů obou stupňů hledí jako jeden celek, kdy případné vady odůvodnění rozhodnutí prvostupňového správního orgánu mohl zhojit žalovaný (obdobně rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 2. 2012 č.j. 6 Ads 134/2012-47).

21. První žalobní námitkou žalobce tvrdil, že není povinen hradit exekuční náklady, neboť daňová exekuce byla vedena neoprávněně. Zároveň uváděl, že mu v průběhu daňového řízení nebylo řádně doručováno až do dne 9. 11. 2022.

22. K tomu soud poukazuje na § 182 odst. 1 daňového řádu, dle kterého *exekuční náklady je povinen hradit dlužník, pokud daňová exekuce nebyla provedena neoprávněně.*

23. Dle § 45 odst. 1 daňového řádu *právnícké osobě se doručuje na adresu jejího sídla. Zabraněná právnícké osobě se doručuje na adresu sídla pobočky nebo jiné organizační složky jejího obchodního závodu zřízené v České republice, týká-li se písemnost činnosti této pobočky nebo jiné organizační složky. Dle odst. 2 téhož ustanovení pokud právnícká osoba požádá správce daně o*

Shodu s prvopisem potvrzuje X. X.

doručování na jinou adresu v České republice, doručuje se písemnost na tuto adresu, pokud je právnická osoba na této adrese skutečně umístěna. Dle odst. 3 téhož ustanovení Je-li adresátem právnická osoba, je oprávněna písemnost převzít osoba oprávněná jednat jménem této právnické osoby. Písemnost, která není určena do vlastních rukou, se může doručit kterémukoliv zaměstnanci právnické osoby nebo jiné vhodné fyzické osobě, která se v místě doručení nebo jeho blízkém okolí zdržuje, pokud souhlasí s tím, že odevzdá písemnost adresátovi. Dle odst. 4 téhož ustanovení nebyla-li na adrese pro doručování písemnosti do vlastních rukou nebo jiné písemnosti, jejíž převzetí má být rovněž potvrzeno, zastížená osoba oprávněná převzít písemnost podle odstavce 3, písemnost se uloží a adresát se vhodným způsobem upozorní, aby si ji ve lhůtě 10 dnů vyzvedl. Písemnost, která nebyla vyzvednuta ve stanovené lhůtě, může správce daně doručit na adresu místa pobytu fyzické osoby oprávněné jednat jménem této právnické osoby podle § 24 odst. 2, pokud je mu adresa jejího místa pobytu známa.

24. Pokud jde o obecnou námitku oprávněnosti exekuce, dle literatury „[o]právněnost či neoprávněnost vymáhání se odvozuje z důvodů pro zastavení daňové exekuce (...), popř. z důvodů, pro které bylo vyhověno námitce dle § 159. (...) Podle daňového řádu půjde zejména o důvody stanovené pod § 181 písmeny a) a v určitých případech e). Odborná literatura se k věci staví tak, že je třeba posuzovat tzv. procesní zavinení oprávněného. To nastává v tom případě, kdy by správce daně v exekučním řízení nezachoval takovou míru pečlivosti, kterou by bylo možno na něm požadovat, jestliže si mohl uvědomit toto porušení své procesní povinnosti a jestli tomu mohl předejít, zda v exekučním řízení pokračoval bezdůvodně, jinými slovy zda z jeho strany šlo o neodpovědné vedení exekuce“. (cit. KOSTOLANSKÁ, Eva, ROZEHNAL, Tomáš. § 182 [Druhy exekučních nákladů]. In: LICHNOVSKÝ, Ondřej, ONDRÝSEK, Roman a kol. Daňový řád. 5. vydání. Praha: C. H. Beck, 2024, s. 854–855.)
25. Žalovaný přesvědčivě odůvodnil, že nedošlo k zastavení exekuce z důvodů dle § 181 odst. 1 písm. a), e) daňového řádu, resp. z důvodu vyhovění námitce dle § 159 daňového řádu. Exekuce byla prováděna na základě řádného exekučního titulu (soud ověřil, že tento exekuční titul, 1841480/22/2001-80541-110699 je součástí správního spisu). S ohledem na obecnou formulaci této námitky soud v podrobnostech odkazuje na závěry žalovaného v bodech 27 až 32, z nich zejména na bod 29 napadeného rozhodnutí, s jehož závěry se v plném rozsahu ztotožňuje. Pro úplnost soud shrnuje, že daňová exekuce nebyla vedena neoprávněně, neboť při jejím zahájení existoval vykonatelný exekuční titul a neuběhla lhůta pro placení daně. Pozdější doručení exekučního příkazu žalobci (až dne 9. 11. 2022) nezpůsobuje nezákonnost rozhodnutí daňových orgánů o povinnosti žalobce zaplatit náklady exekuce.
26. K námitce stran doručování soud uvádí, že správce daně zachovával potřebnou míru pečlivosti. Splnil povinnost § 45 odst. 1 daňového řádu a doručoval žalobci jako právnické osobě na adresu sídla. Ze správního spisu vyplynulo, že žalobci byly písemnosti správcem daně doručovány na adresu Jelenia 1, Bratislava – Staré Mesto, Slovenská republika, a to prostřednictvím provozovatele poštovních služeb (o adrese sídla žalobce není mezi stranami sporu, žalobce uvedl stejné sídlo v žalobě). Soud v rámci své činnosti z obchodního rejstříku ověřil, že ve veřejném rejstříku není uvedeno sídlo žádné pobočky nebo jiné organizační složky v České republice. Správce daně tak doručoval v souladu s § 45 odst. 1 daňového řádu.
27. Z ust. § 45 daňového řádu nelze dovodit povinnost správce daně doručovat písemnosti osobě odlišné od žalobce. Pokud jde o ust. § 45 odst. 4 věty druhé daňového řádu, podle níž správní orgány mohou nevyzvednutou písemnost doručit fyzické osobě oprávněné jednat jménem této právnické osoby podle § 24 odst. 2 daňového řádu, dle dosavadní judikatury správních

Shodu s prvopisem potvrzuje X. X.

soudů není podle dispozice citované právní normy povinností správních orgánů takto doručovat: „*Jde tedy pouze o následné doručování informativního charakteru bez právních účinků, neboť zákonodárce by nemohl připustit, aby právní účinky spojené s doručením písemnosti byly závislé na úvaze správního orgánu, zda k doručení přistoupí nebo nikoli.*“ (cit. usnesení Městského soudu v Praze ze dne 11. 2. 2020, č.j. 10 Af 15/2019-84, bod 41). Správce daně nepochybil, pokud v průběhu exekučního řízení doručoval na adresu sídla žalobce, a nikoli na adresu jednatele žalobce, jak namítal žalobce v žalobě. Nelze přitom pominout, že důvodem, proč nebyl žalobce až do 9. 11. 2022 informován, bylo zjevně to, že si nepřebíral poštu na adrese svého sídla (srov. rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 21. 8. 2024, č.j. 8 Af 3/2024-48, bod 48, ve věci téhož žalobce).

28. Důvodná není ani námitka, že měl správce daně doručovat společnosti ROLICK consult, s.r.o. V nyní projednávané věci je nutno vzít v úvahu specifika plynoucí ze skutečnosti, že správce daně postupoval na základě Žádosti, tedy v režimu mezinárodní pomoci s vymáháním finančních pohledávek ve smyslu směrnice 2010/24/EU a zákona č. 471/2011 Sb., o mezinárodní pomoci při vymáhání některých finančních pohledávek (dále jen „zákon o mezinárodní pomoci“). Byť se dle § 2 zákona o mezinárodní pomoci postupuje dle daňového řádu, soud podotýká že dožádané orgány nejsou dle ustálené judikatury oprávněny žádosti dožadujících orgánů jiného členského státu EU jakkoliv posuzovat a odmítnout vyjma důvodů taxativně stanovených (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 11. 2021, č.j. 8 Afs 355/2019-34, bod 11, viz níže). Správce daně tedy zásadně vychází z obsahu žádosti a nezkoumá, zda daňový subjekt neuplatnil plnou moc před správními orgány v cizině. Ze Žádosti, jež je součástí správního spisu, vyplývá, že dožadující orgán neuvedl informace o zástupci žalobce.
29. Je toliko právem a povinností daňového subjektu, aby v řízení dle daňového řádu prokázal, že je zastoupen. Jak plyne z § 27 odst. 2 daňového řádu, plná moc je vůči správci daně účinná od okamžiku jejího uplatnění u tohoto správce daně. S ohledem na výše uvedená specifika se nemůže žalobce dovolávat ani § 27 odst. 3 daňového řádu (podle něž je plná moc je účinná i vůči správci daně, který provádí úkony na základě dožádání). Správce daně nebyl povinen nad rámec obsahu Žádosti z moci úřední šetřit, zda byl žalobce v řízení před orgány cizího státu zastoupen. Pokud ve správním řízení doručoval správce daně za této situace na adresu žalovaného dle § 45 daňového řádu, postupoval v souladu se zákonem.
30. Ani případné pochybení zahraničního dožadujícího orgánu, spočívající v neposkytnutí informace o existenci procesního zastoupení v řízení vedeném v cizině, by však s ohledem na výše citovanou právní úpravu nemělo za následek nezákonnost postupu správce daně v České republice.
31. Mezi stranami není sporu o skutečnosti, že oznámení o písemnostech doručovaných na adresu žalobce nebyla opatřena řádným poučením o důsledcích nevyzvednutí písemnosti. Jak vyplývá z odborné literatury, „*[s]právce daně může písemnost do ciziny doručit i sám za užití služeb provozovatele poštovních služeb. Musí ale zajistit, že doručení bude naplňovat požadavky tohoto zákona, má-li být doručeno fikcí. Jedná se zejména o povinnost písemnost uložit (§ 46 odst. 1) a vyzvat k převzetí (§ 46 odst. 2). Nebudou-li požadavky zákona naplněny, nelze písemnost považovat za doručenu fikcí.*“ (cit. ONDRÝSEK, Roman. § 45 [Doručování právními osobám]. In: LICHNOVSKÝ, Ondřej, ONDRÝSEK, Roman a kol. Daňový řád. 5. vydání. Praha: C. H. Beck, 2024, s. 208–209.) Jediným důsledkem vady řízení spočívající v absenci poučení o důsledcích nevyzvednutí písemnosti je tak skutečnost, že

Shodu s prvopisem potvrzuje X. X.

v případě písemností doručovaných tímto způsobem nenastal následek spočívající v doručení fikci.

32. Rozhodné písemnosti (*Exekuční příkaz na prodej movité věci č.j. 1841479/22/2001-80541-110699, Rozhodnutí o ustanovení znalce č.j. 3124112/22/2001-80541-110699, Rozhodnutí o výsledné ceně movitých věcí č.j. 5280602/22/2001-80541-110699, Dražební vyhláška č.j. 6690514/22/2001-80541-110705, Rozhodnutí o udělení příklepu v elektronické dražbě movité věci č.j. 8165243/22/2001-80543-109497*) byly následně žalobci doručeny dne 9. 11. 2022 prostřednictvím právního zástupce. Z protokolu o nahlížení ze dne 24. 11. 2022, č.j. 8907129/22/2001-80541-209045 pak vyplývá, že se žalobce prostřednictvím svého zástupce seznámil s obsahem správního spisu, tedy i s písemnostmi vedenými. Nedostatky v doručování tak byly nejpozději ke dni 24. 11. 2022 zhojeny. Z výše uvedeného plyne, že v průběhu daňové exekuce nenastaly takové procesní vady, které by vedly k nezákonnosti napadeného rozhodnutí.
33. Námitka není důvodná.
34. Podstatou druhé žalobní námítky je tvrzení žalobce, že správce daně přistupoval ke zpeněžení zajištěné movité věci (vrtulníku) za účelem vymáhání podstatně větší pohledávky, než byl udělen souhlas ze strany orgánů činných v trestním řízení.
35. Podle § 79e odst. 2 trestního řádu *s věcí, na kterou se vztahuje rozhodnutí o zajištění, lze v rámci výkonu rozhodnutí, veřejné dražby, exekuce nebo insolvenčního řízení nakládat jen po předchozím souhlasu předsedy senátu a v přípravném řízení státního zástupce. Na úhradu pohledávek, které jsou předmětem výkonu rozhodnutí, veřejné dražby, exekuce nebo insolvenčního řízení, se přednostně použije věc nedotčená rozhodnutím o zajištění*
36. Ze Žádosti, jež je součástí správního spisu, soud zjistil, že se dožadující orgán domáhal vymožení pohledávky v celkové výši 698.671,44 Kč. Z usnesení Krajského státního zastupitelství v Brně, pobočky ve Zlíně, ze dne 4. 3. 2022, č.j. 3 KZV 37/2021-319, soud zjistil, že byl správci daně k jeho žádosti udělen souhlas „*byl zajištěný majetek – vrtulník registrace OK-WRW (...) využit k vymáhání neuhrazené daňové pohledávky, a to až do celkové výše 698.671,44 Kč*“. Z exekučního příkazu na prodej movitých věcí ze dne 10. 3. 2022, č.j. 1841479/22/2001-80541-110699, plyne, že správce daně nařídil daňovou exekuci prodejem movitých věcí k vymožení nedoplatku ve výši 698.671,44 Kč, a dále příslušného úroku z prodlení ke dni 9. 3. 2022. Z rozhodnutí o výši hotových výdajů přitom vyplývá, že těmito rozhodnutími byly stanoveny k náhradě hotové výdaje, které vznikly správci daně právě při provádění daňové exekuce nařízené exekučním příkazem č.j. 1841479/22/2001-80541-110699.
37. Z výše uvedených dokumentů obsažených ve správním spise je tak zřejmé, že správce nakládal s vrtulníkem po předchozím souhlasu státního zástupce dle § 79e odst. 2 trestního řádu. Jak správně uvedl žalovaný, exekuční příkaz byl vydán dne 10. 3. 2022, tedy až poté, co byl dne 4. 3. 2022 vydán souhlas orgánů činných v trestním řízení. Na tomto závěru ničeho nemění ani skutečnost, že správce daně nařídil v rámci předmětného exekučního příkazu také vymožení příslušného úroku z prodlení a exekučních nákladů. Jelikož byl vydán řádný souhlas k využití vrtulníku za účelem uspokojení jistiny, nemohlo zahrnutí příslušenství do exekučního příkazu vést k nezákonnosti nakládání s vrtulníkem. Otázka, zda by v takovém případě mohl správce daně ihned využít získané peněžní prostředky z výtěžku takové daňové exekuce k uspokojení předmětného příslušenství, přitom není předmětem

Shodu s prvopisem potvrzuje X. X.

nyňí probíhajícího řízení před soudem, neboť nemá na zákonnost rozhodnutí o nákladech této daňové exekuce vliv.

38. Námitka není důvodná.

39. Podstatou třetí žalobní námitky je tvrzení žalobce, že o neoprávněnosti požadavku na hrazení nákladů exekuce svědčí, že daňová exekuce nařízená exekučním příkazem č.j. 841479/22/2001-80541-110699 byla zcela zastavena rozhodnutím o zastavení daňové exekuce ze dne 12. 10. 2023, č.j. 7908895/20/2001-80541-051251. Žalobce odkazoval na rozsudek Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 4. 11. 2020, č.j. 15 Af 7/2018-38.

40. Jak vyplývá z ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu, „v režimu mezinárodní pomoci s vymáháním finančních pohledávek ve smyslu směrnice 2010/24/EU a zákona o mezinárodní pomoci nejsou české dožádané orgány oprávněny žádosti dožadujících orgánů jiného členského státu EU (anebo i jiného státu podle zákona o mezinárodní pomoci) jakkoliv posuzovat a odmítnout vyjma důvodů taxativně stanovených. Stejně tak dožádaným orgánům nepřísluší jakkoliv posuzovat zákonnost či správnost žádosti dožadujícího orgánu cizího státu, resp. pohledávky, k jejímuž vymození je taková žádost podána. Právní úprava mezinárodní pomoci tedy neumožňuje přezkoumávat právní důvody, na nichž se zakládá jednotný doklad o vymahatelnosti pohledávky v dožádaném státu, který je titulem pro její vymáhání (a je součástí žádosti dožadujícího orgánu). (...) Tento systém je založen na zjednodušení a zefektivnění vymáhání pohledávek vzniklých v některém členském státě EU, pokud je jejich vymození možné ve státě jiném. Vyjma vyjmenovaných důvodů (viz čl. 18 směrnice 2010/24/EU) tak orgány v dožádaném státě z žádosti o vymození pohledávky bez dalšího vychází a postupem podle svých procesních právních předpisů ji namísto dožadujícího státu vymáhají“ (cit. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 11. 2021, č.j. 8 Afs 355/2019-34, bod 11)

41. Aplikováno na věc žalobce, správce daně nebyl oprávněn přezkoumávat zákonnost či správnost Žádosti, resp. pohledávky, k jejímuž vymození byla Žádost podána, vyjma důvodů vyplývajících ze zákona o mezinárodní pomoci, resp. směrnice 2010/24/EU (žalobce ostatně naplnění žádného z těchto důvodů nenamítal). Správce daně tedy právem postupoval na základě Žádosti a činil úkony potřebné k vymáhání pohledávky. Souladný se zákonem byl i postup správce daně, který po zpětvzetí Žádosti dožadujícím orgánem řízení dle § 181 odst. 2 písm. b) daňového řádu zastavil. A stejně tomu bylo, když na základě nové žádosti dožadujícího orgánu o mezinárodní pomoc ze dne 19. 9. 2023 vydal nový exekuční příkaz. Postup správce daně tedy nenaplnil znaky neoprávněného provedení daňové exekuce ve smyslu § 182 daňového řádu. Právě naopak, správce daně řádně plnil veškeré své zákonné povinnosti. Domnívá-li se žalobce, že dožadující orgán podal žádost o mezinárodní pomoc neoprávněně, je na žalobci, aby se domáhal náhrady škody na tomto dožadujícím orgánu.

42. Žalovaný správně poukázal na nepřiléhavost rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 4. 11. 2020, č.j. 15 Af 7/2018-38, pro odlišný skutkový stav. Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodoval za situace, kdy byl v rámci obnoveného řízení zrušen blok na místě nezaplacenou pokutu, a uvedl, že „pokuta uložená v blokovém řízení je sankcí a je na ni nutno nablížit jako na správní trestání. S přihlédnutím k principům ovládajícím v obecné rovině ukládání trestů je nutné dospět k závěru, že zrušení pokutového bloku v rámci obnoveného řízení musí mít právní účinky ex tunc a na osobu, které byla původně blokem uložena pokuta, je nutno po právní moci rozhodnutí o zrušení bloku v rámci obnoveného řízení hledět, jako by nikdy trestána nebyla.“ (bod 17 citovaného rozsudku). Tak tomu však v nyní projednávané věci nebylo, neboť ta se týkala vymáhání daňových nedoplatků na žádost v režimu mezinárodní

Shodu s prvopisem potvrzuje X. X.

pomoci (tedy nikoli v řízení sankčního charakteru). V nyní posuzované věci se neuplatí právní fikce, že Žádost nikdy nebyla podána. Žalovaný tyto skutečnosti vyhodnotil věcně správně a v souladu se zákonem.

43. Námitka není důvodná.

44. Ve čtvrté žalobní námitce žalobce argumentoval, že mu nenáleží, a ani v době vydání prvostupňového rozhodnutí nenáleželo, vlastnické právo k vrtulníku. Zdejšímu soudu je z jeho činnosti známo, že žalobce uplatnil totožnou žalobní námitku v řízení před jedenáctým senátem městského soudu, který se s touto námitkou zevrubně vypořádal v pravomocném rozsudku ze dne 18. 7. 2024, č.j. 11 Af 7/2024-35, body 41 až 47. Šestý senát neshledal důvodu se od závěrů jedenáctého senátu odchýlit.

45. Dle § 5b odst. 1 zákona o civilním letectví věty druhé *převod vlastnictví a zástavního práva k letadlu zapsanému do leteckého rejstříku nabývá účinnosti dnem zápisu do leteckého rejstříku.*

46. Dle § 69 odst. 2 ZMPS *věcná práva k plavidlům a letadlům, která se zapisují do veřejného rejstříku, jejich vznik a zánik se řídí právním řádem státu, v jehož působnosti je tento rejstřík veden.*

47. Dle Článku II odst. 2 *Úmluvy pokud tato úmluva nestanoví jinak, určují se účinky zápisu kteréhokoli práva uvedeného v Článku I odst. 1 vůči třetím osobám podle právního řádu toho smluvního státu, ve kterém je zaregistrován.*

48. Podle Článku II odst. 2 *Úmluvy platí, že pokud tato úmluva nestanoví jinak, určují se účinky zápisu kteréhokoli práva uvedeného v článku I odst. 1 vůči třetím osobám podle právního řádu toho smluvního státu, ve kterém je zaregistrován. Podle článku I odst. 1 Úmluvy se jedná mimo jiné o majetková práva k letadlům. Výše citovanou právní úpravu je pak nutno vykládat ve světle ustanovení § 69 ZMPS, podle jehož odst. 2 věcná práva k plavidlům a letadlům, která se zapisují do veřejného rejstříku, jejich vznik a zánik se řídí právním řádem státu, v jehož působnosti je tento rejstřík veden. Z důvodové správy k předmětnému ustanovení pak plyne, že „z ustanovení Úmluvy o mezinárodním uznávání práv k letadlům, Ženeva 19. 6. 1948, č. 254/1998 Sb., vyplývá, že také věcná práva k letadlům, jejich zřízení, převody, účinky zápisu práva vůči třetím osobám se řídí právem smluvního státu, ve kterém je zaregistrována státní příslušnost letadla.“*

49. Ke stejnému závěru je nutné dospět i na základě nařízení Řím I. Dle čl. 9 odst. 2. nařízení Řím I tímto nařízením není v žádném případě dotčeno použití imperativních ustanovení práva země soudu. Podle čl. 9 odst. 1 nařízení Řím I imperativní ustanovení jsou ustanovení, jejichž dodržování je pro stát při ochraně jeho veřejných zájmů, jako např. jeho politického, společenského a hospodářského uspořádání zásadní do té míry, že se vyžaduje jejich použití na jakoukoli situaci, která spadá do jejich oblasti působnosti, bez ohledu na právo, které by se jinak na smlouvu podle tohoto nařízení použilo. Článek 21 nařízení Řím I stanoví, že použití některého ustanovení práva kterékoli země určeného na základě tohoto nařízení může být odmítnuto pouze v případě, že by bylo zjevně neslučitelné s veřejným pořádkem místa soudu.

50. V nyní projednávané věci je závaznost údajů v leteckém rejstříku pro třetí osoby v souladu s veřejným pořádkem. Jak přílehavě uvedl jedenáctý senát městského soudu, „[l]etecký rejstřík je veřejný rejstřík, který je ovládán principem formální i materiální publicity. To znamená, že každý má právo do tohoto seznamu nahlížet a současně je chráněna dobrá víra v to, že v rejstříku uvedené informace jsou pravdivé. Je zcela nepochybně z hospodářských i společenských důvodů ve

Shodu s prvopisem potvrzuje X. X.

veřejném zájmu státu, aby údaje zapsané ve veřejném rejstříku byly uvedeny v souladu se skutečným stavem. Použití uvedeného ustanovení je tedy nezbytné i v situaci, kdy si strany zvolily ve smlouvě jiné rozhodné právo. V opačném případě by byl letecký rejstřík pouze relativně bezvýznamnou evidencí letadel, neboť by nebylo zajištěno, že se nablížejší osoby mohou spolehnout na pravdivost a správnost v něm uvedených informací.“ (srov. rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 18. 7. 2024, č.j. 11 Af 7/2024-35, bod 45).

51. Z výše citované právní úpravy jednoznačně plyne, že převod vlastnictví k letadlu zapsanému do leteckého rejstříku nabývá účinnosti dnem zápisu do leteckého rejstříku. Letecký rejstřík stojí na principu materiální publicity a zápis změny vlastníka letadla do leteckého rejstříku je svojí povahou konstitutivní. K převodu vlastnického práva k vrtulníku na společnost BARESJA TRT TECHNOLOGY tedy nemohlo dojít pouze na základě kupní smlouvy a předávacího protokolu, nýbrž až dnem nabytí účinnosti zápisu do rejstříku, a to bez ohledu ujednání v soukromoprávní kupní smlouvě uzavřené mezi žalobcem a společností BARESJA TRT TECHNOLOGY (srov. rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 18. 7. 2024, č.j. 11 Af 7/2024-35, bod 42).
52. Správce daně nadto postupoval v souladu se zákonem, pokud ke smluvnímu ujednání, jímž si žalobce a společnost BARESJA TRT TECHNOLOGY určili v kupní smlouvě jako rozhodné slovenské právo, nepřihlédl. Obdobně není důvodná námitka žalobce stran probíhajícího sporu o vlastnictví k vrtulníku před slovenskými soudy. Žádná ze stran sporu neuváděla žádné skutečnosti, z nichž by plynulo, že v době vydání napadeného rozhodnutí bylo slovenským soudem rozhodnuto ve věci samé. Správce daně i žalovaný tedy zcela oprávněně vycházeli z údaje uvedeného v leteckém rejstříku, že vlastníkem vrtulníku byl žalobce. Neměli přitom jediného důvodu vyčkávat na rozhodnutí civilních soudů ve Slovenské republice. Vzájemná práva a povinnosti mezi žalobcem a společností BARESJA TRT TECHNOLOGY nebyla pro daňové orgány, jež oprávněně vyšly z informací obsažených v leteckém rejstříku, rozhodná. Ani zdejší soud se proto nezabýval žalobcem navrženými důkazy ve věci převodu vrtulníku na společnost BARESJA TRT TECHNOLOGY a souvisejícího soudního sporu ve Slovenské republice.
53. Námitka není důvodná.
54. V páté žalobní námitce žalobce brojil proti výši nákladů exekuce, přičemž argumentoval, že skladování vrtulníku mohlo být zajištěno s nižšími náklady.
55. Z úředního záznamu ze dne 11. 3. 2022, č.j. 1872048/22/2001-80541-110699 (Úřední záznam) soud zjistil, že správce daně oslovil společnosti Lion Helicopters, s.r.o. (cena 220 000 Kč/rok), BLUE SKY SERVICE, s.r.o. (cena 5000 Kč/měsíc), LOM Praha s.p. (cena 4500 Kč/měsíc), Úřad pro zastupování státu ve věcech majetkových (nedisponoval požadovanou kapacitou), Aeroklub Brno – Slatina (10000 Kč/měsíc) a DSA, a.s. (10000 Kč/měsíc).
56. Zásadu hospodárnosti zakotvuje § 7 odst. 2 daňového řádu, podle jehož věty první správce daně postupuje tak, aby nikomu nevznikaly zbytečné náklady. Jak vyplývá z odborné literatury, „[u]žitím pojmu ‚nikomu‘ je vyjádřen požadavek účelných a hospodárných postupů tak, aby náklady nevznikaly zbytečně jak správci daně (potažmo státnímu rozpočtu, z něhož je jeho činnost financována), tak i komukoliv jinému. Postup správce daně však nesmí být na újmu osobám zúčastněným na správě daní tak, aby byly omezeny na svých právech (srov. rozsudek Vrchního soudu v Praze ze dne 23. 10. 1998, sp. zn. 7 A 157/1995). (...) Hospodárný postup správce daně bude zpravidla i naplněním zásady zdrženlivosti a přiměřenosti (srov. § 5 odst. 3), podle níž má správce daně šetřit práva a právem chráněné zájmy osob zúčastněných na správě daní v

Shodu s prvopisem potvrzuje X. X.

souladu s právními předpisy a používat při vyžadování plnění jejich povinností jen takové prostředky, které je co nejméně zatěžují a ještě umožňují dosáhnout cíle správy daní.“ (cit. BAXA, Josef. § 7 (Rychlost a hospodárnost). In: BAXA, Josef, Ondřej DRÁB, Lenka KANIOVÁ, Petr LAVICKÝ, Alena SCHILLEROVÁ, Karel ŠIMEK a Marie ŽIŠKOVÁ. *Daňový řád: Komentář* [Systém ASPI]. Wolters Kluwer [cit. 2025-1-23]. ASPI_ID KO280_2009CZ. Dostupné v Systému ASPI. ISSN: 2336-517X.) Zároveň nelze pominout, že „zásada hospodárnosti se nevyhne konfliktu s jinými zásadami a právy osob zúčastněných na správě daní. Z tohoto důvodu bude nezbytné mezi dotčenými zájmy poměřovat a zohlednit princip *proportionalit*.“ (cit ONDRÝSEK, Roman. § 7 [Minimalizace průtahů a nákladů]. In: LICHNOVSKÝ, Ondřej, ONDRÝSEK, Roman a kol. *Daňový řád*. 5. vydání. Praha: C. H. Beck, 2024, s. 47.)

57. Z výše uvedených východisek vyplývá, že správce daně je povinen vážit veškeré skutkové okolnosti v daném místě a čase. Úřední záznam je dle soudu dostatečným podkladem pro přezkoumání postupu správce daně. Absence dokumentace bližší písemné komunikace mezi správcem daně a oslovenými společnostmi přezkoumání postupu správce daně a napadeného rozhodnutí nebrání. Z Úředního záznamu je totiž ověřitelné, jakým postupem správce daně postupoval a na základě jakých skutkových okolností jednal. Z Úředního záznamu je patrné, že správce daně oslovil několik konkurenčních subjektů. Díky tomu nejen získal možnost porovnat výhodnost jednotlivých nabídek, ale zároveň získal představu o obvyklých cenách za poptávanou službu na relevantním trhu.
58. Správce daně postupoval v souladu se zákonem, pokud při výběru společnosti, které uskladnění vrtulníku svěřil, hodnotil nejen nabízenou cenu za uskladnění, ale také veškeré vícenálklady či povinnosti a rizika spojená s jednotlivými nabídkami. Vybral-li správce daně společnost Blue Sky Service, s.r.o. s ohledem na skutečnost, že se nachází v rámci jednoho letiště spolu s hangárem Policie ČR – Letecké služby, kde se vrtulník nacházel, jednal v souladu se zásadou hospodárnosti. Správce daně tímto postupem minimalizoval náklady na přelet do místa uskladnění a zároveň tímto postupem eliminoval rizika spojená s tímto přeletem. Cena 5.000 Kč/měsíčně byla obvyklá zjištěné cenové hladině, z nabídek, jež správce daně získal, patřila mezi nejnižší (nižší cenu nabídla toliko společnost LOM Praha, s.p., která však sídlí v Praze, a jak správně uvedl žalovaný, bylo by tedy nutno realizovat přelet do Prahy).
59. Skutečnost, že společnost Lion Helicopters, s.r.o. nabídla v rámci e-mailové komunikace s panem R. O. dne 5. 9. 2023 nižší cenu (3.000 Kč/měsíc) sama o sobě nevyvrací poznatky správce daně, že mu byla ke dni 11. 3. 2022 nabídnuta ze strany téže společnosti cena výrazně vyšší. Tato skutečnost může mít mnohé legitimní příčiny a nečiní proto obsah Úředního záznamu nevěrohodným. Ostatně ani v e-mailu, jež je součástí správního spisu, zástupce společnosti Lion Helicopters, s.r.o. pan J. K. neuvedl takové skutečnosti, které by obsah Úředního záznamu znevěrohodnily. Nadto soud opakovaně zdůrazňuje, že je nutno brát v úvahu také náklady a rizika spojená s přeletem vrtulníku na jiné letiště, přičemž v případě výběru společnosti Lion Helicopters, s.r.o. by bylo nutno tyto náklady vynaložit. A to správce daně právem zohlednil.
60. Námitka není důvodná.

Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

Shodu s prvopisem potvrzuje X. X.

61. Žalobce tedy se svými námitkami neuspěl, v řízení o žalobě nevyšly najevo žádné vady, k nimž je nutno přihlížet z úřední povinnosti. Městský soud v Praze proto žalobu proti napadenému rozhodnutí zamítl jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s. ř. s.
62. Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s., neboť žalobce nebyl ve sporu úspěšný a žalovanému správnímu orgánu žádné náklady v řízení nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha dne 27. února 2025

JUDr. Ladislav Hejtmánek v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje X. X.